

90RO-Cele patru roți ale tronului lui Dumnezeu-Cele patru cerubini-Cele patru ființe vii-Ezechiel10-Apocalipsa4și5

Pacea lui Hristos, iubiți frați, mica turmă a Domnului Iisus Hristos, toți cei care vor să-L urmeze pe Miel pe drumul Său în toate suferințele prin care vor trebui să treacă pe acest pământ, "oriunde merge Mielul", oriunde a umblat El, suferind totul și având "răbdarea sfinților", ca să obțină cununa cea neprețuită, cununa vieții. Salutăm poporul lui Dumnezeu, pe toți cei care sunt poporul lui Dumnezeu pe acest pământ și îi salutăm chiar și pe cei care sunt poporul lui Dumnezeu și nu știu acest lucru, pe cei care sunt poporul invizibil al lui Dumnezeu. Ne rugăm și pentru ei, ne gândim și la ei, pentru că o mare parte dintre ei vor fi martiri pe acest pământ. Ne aflăm astăzi în a 345-a zi de război, observăm că suntem în a douăsprezecea lună a acestui război teribil pentru toți cei care au fost implicați "cu duhul", așa cum spunea Pavel: "Spiritul meu este cu voi, chiar dacă trupul meu nu este". Cei care simt alături de cei care suferă, cei care plâng alături de cei care jelesc, cei care se roagă neîncetat pentru acești martiri, acești oameni apăsați, acești oameni pe care Domnul i-a ales pentru a opri răul care vine dinspre răsărit. Suntem în a 345-a zi de război și războiul continuă. Ca o paranteză, înainte de a începe subiectul, vrem să spunem că săptămâna aceasta a fost probabil o săptămână de judecată intensă pe care Dumnezeu a făcut-o cu cei puternici ai pământului. El a cântărit inimile conducătorilor, "cei în mâinile cărora Dumnezeu a pus puterea. În mâinile cărora Dumnezeu a pus puterea de a se opune răului, de a închide gura leului", să zicem, puterea de a pune capăt acțiunilor lui Satan și de a putea oferi ajutor. Dar, potrivit Bibliei, orice ajutor ce va fi cântărit de Dumnezeu cu o greutate veșnică și va fi considerat ca fiind dragoste și ajutor, orice ajutor trebuie sacrificat, adică să se facă cu sacrificiu de sine. Cu alte cuvinte, orice ajutor trebuie să vină din însuși caracterul lui Dumnezeu. Orice ajutor trebuie să provină din dorința de a ajuta, nu din intenții politice, așa cum am auzit săptămâna aceasta și mai înainte, am auzit că guvernării din Occident, nu toți, nu vrem să-i includem pe toți, dar majoritatea acționează probabil pentru binele lor, pentru binele țării lor sau al Uniunii Europene. Și "să nu escaladăm războiul", așa cum am auzit de atâtea ori, și aseară. "Noi nu dăm ajutoare, nu trimitem ceea ce cere Ucraina pentru ca războiul să nu escaladeze și să nu ajungă în țara noastră, să nu devină un război atomic". Tot felul de scuze, când Domnul a spus în Biblie că "atunci când apare răul în poporul tău, îndepărtează-l repede, îndepărtează repede răul din popor". Omenirea este o singură turmă, o singură turmă, este turma Creatorului. Și când răul apare undeva pe pământ, celelalte puteri care au primit puterea de a ajuta, care au puterea de a scoate sabia dreptății, așa cum a spus Domnul, că El a pus magistrații, a pus judecătorii, a pus sabia, a dat sabia, a dat sabia, a dat sabia statelor, guvernelor, pentru a face binele, pentru a pedepsi răul. Nu a dat sabia pentru

a o folosi în mod egoist, a dat sabia pentru a se opune răului, iubiți frați. Și cred că aceste țări înțeleg toate acestea. Chiar dacă ei nu sunt cunoscători de Dumnezeu, chiar dacă nu au citit Biblia, Duhul Sfânt le transmite Cuvântul, Biblia, în mintea lor. Ei, așa cum am citit în Daniel, capitolul 10, Dumnezeu trimite îngeri să fie cu un rege sau cu un alt rege și să le pună în minte ce trebuie să facă, care este datoria lor. Sunt sigur că Duhul Sfânt, așa cum este porunca lui Dumnezeu și caracterul Său, Duhul Sfânt îi vizitează pe toți cei puternici de pe pământ, pe toți președinții, încercând să-i facă să acționeze pentru bine, pentru gloria lui Dumnezeu și pentru binele omenirii. Cei mai mulți resping aceste gânduri care le vin în minte, dar cu siguranță acești politicieni știu că trebuie să acționeze în mod altruist. Ei știu acest lucru, sunt sigur. Altfel, Domnul nu va putea să-i judece. Domnul face ca fiecare persoană, la un moment dat în viața sa, să conștientizeze adevărul. Iar dacă această persoană se opune luminii, atunci va rămâne în întuneric. Sunt sigur că toți acești guvernanți care au refuzat să acorde Ucrainei, până acum, ajutorul necesar, pentru ca să nu mai fie atâtea morți, timp de aproape un an. Acea țară a fost distrusă, viețile oamenilor au fost ruinate, atât de multe vieți au fost pierdute, toate acestea pentru că cei care aveau sabia dreptății nu au făcut dreptate. Cei care ar fi trebuit să scoată răul din turmă, adică din umanitate, nu au făcut-o. Din păcate, nu au făcut acest lucru. De aceea, răul se va abate asupra tuturor. Acesta este motivul pentru care vor veni plăgile, ultimele șapte plăgi asupra acestei lumi, deoarece conducătorii nu au făcut ceea ce trebuiau să facă. Ei au dat, dar la ce bun? La fel ca fariseul bogat care s-a dus la templu și a aruncat acolo o pungă plină de aur, ce rost are să dăruiești, dacă nu dăruiești din dragoste, dacă nu dai ceea ce ai nevoie, celor nevoiași? Dumnezeu răspunde întotdeauna la nevoi, dar Domnul îngăduie "bogaților și săracilor", în această lume, gândind acum la nivel de țări, la nivel de armament, să zicem, să pună capăt răului. Este nevoie de o sabie, spune clar Biblia. Așadar, cu această înțelegere, ce rost are să dăm un mic sac de arme, puțin câte puțin, picături, pentru a prelungi suferința acestei națiuni nevinovate, Ucraina? Care nu a vrut răul nimănui. Iar din 2014 sunt în război. Pământul a fost luat. Crimeea a fost luată, mai întâi, și apoi celelalte două regiuni vestice. Această națiune va fi folosită, sau este folosită, de Domnul pentru a judeca ceea ce este în inimile celor puternici. Este nevoie de martiri pentru a împlini judecata lui Dumnezeu. După cum spune Ellen White, "sângele martirilor este sămânță pentru unii ca să se salveze pe ei înșiși și este, de asemenea, judecată pentru alții. Pentru cei care îi condamnă pe acești martiri în inimile lor, a fost deja judecată. La fel cum Domnul Isus a servit drept judecată, răstignirea Sa a fost judecată pentru unii, pedeapsă veșnică pentru unii și mântuire pentru alții. Așa că ne aflăm în această zi, în această a 12-a lună de război, privind cu uimire cum răul a fost parțial dezlănțuit pe acest pământ. Totuși, "cei patru îngeri țin cele patru vânturi", conform capitolului 7 din Apocalipsa, pentru că sfinții lui Dumnezeu, cei 144.000, trebuie să fie însemnați în fruntea lor. Adică, în conștientul și subconștientul lor. Ei trebuie să fie, ca să spunem așa, "transformați în

întregime, din slavă în slavă, privind cu fața deschisă caracterul lui Isus Hristos". Și mergând pe urmele Lui, imitându-i viața, imitându-i dorințele, imitându-i scopurile, imitându-i motivele, lucrând pur și simplu din dragoste agape. Și acum ne uităm la o reflecție a acestei judecăți la nivelul națiunilor, la cei puternici. Cum îi va judeca Domnul pe cei puternici de pe acest pământ, care fac parte și ei din turma Sa? Cum îi va judeca? Trebuie să li se ofere o oportunitate de a face bine și să vedem ce vor face. Și, din păcate, săptămâna aceasta am văzut, mă rog, săptămânile acestea, mai degrabă, pentru că Domnul a ridicat din decembrie până acum o judecată asupra celor puternici. Așa cum am prezentat în temele anterioare, Domnul a oferit celor bogați posibilitatea de a dăruia. Potrivit Bibliei, "veți avea întotdeauna săraci printre voi". De ce vrea Domnul să blesteme o parte a omenirii, majoritatea omenirii? Ce interes are Domnul să îi mențină pe alții în sărăcie? Nu Domnul este cel care îi ține în sărăcie. Dar Domnul permite acest lucru inamicului, pentru că săracii și nevoiașii, și în acest caz Ucraina, care a fost aproape complet lipsită de arme, în primele zile au distrus aproape cele mai importante lucruri, toate avioanele și cele mai importante arme. Astfel, Domnul îi folosește pe acești oameni săraci, în acest caz Ucraina, pentru a-i judeca pe bogații pământului. Pentru a judeca țările bogate în armament. Înarmare nu pentru a face răul, ci înarmare pentru a face binele. Așa cum în ceruri a fost război, "Mihail și îngerii lui s-au luptat, iar Satana și îngerii lui s-au luptat". Dumnezeu folosește armele și pentru a pedepsi. El are diferite arme, printre care "pucioasă și alte lucruri ale naturii, puteri ale naturii". El folosește și sabia. El se folosește de sabia pe care o pune în mâinile anumitor oameni drepiți de pe pământ, așa cum a pus-o în mâinile lui David în trecut. Iar acum a pus o sabie foarte mare în mâinile Statelor Unite, în mâinile Uniunii Europene. Iar aceste țări, în special Statele Unite, ajută foarte puțin. Ajută foarte puțin, foarte puțin din ceea ce pot da. Ei se află în situația tristă a fariseului care, având o comoară, nu a dat. Cu toate acestea, în Biblie există și povești bune despre oameni bogați care au dat totul. De exemplu: "Zacheu", care din bogat a devenit sărac, dând totul. "Jumătate pentru săraci și jumătate pentru cei pe care i-a jefuit". Există și alți oameni, ca "Iosif din Arimateea", ca "Nicodim", care au fost bogați și au sărăcit, dând totul, folosindu-i (banii) pentru a ajuta mica turmă a Domnului Isus Hristos. Și aceeași judecată o face Domnul cu inimile, cu mințile, adică inima este mintea. Domnul cântărește mințile, pentru că tot ceea ce va conta în fața Domnului este mintea. Domnul se uită adânc în mintea sau în inima celor care nu au trecut încă testul. Dintre aceștia care cred că, având puterea supremă într-o națiune, ei cred că automat sunt ceva important în fața lui Dumnezeu și că li se va asigura mântuirea. Acest lucru nu este adevărat. Este foarte dificil. Biblia spune că "înainte ca un om bogat să poată intra în Împărăția veșnică, o cămilă ar trebui să treacă prin urechea unui ac". Deci este foarte greu pentru Domnul să-i salveze pe cei bogați. Este foarte greu pentru Domnul să-i salveze pe politicienii, pe președinții acestor țări bogate care au puterea de a

Îndepărta răul din mijlocul turmei. În antichitate, cine trebuia să îndepărteze răul din mijlocul lui Israel? Trebuia să fie înlăturată de oameni neprihăniți. Existau preoți, dar și o forță de poliție, oameni care aveau arme și care trebuiau să execute ordinele. Și mai era și o armată. Așadar, această oportunitate pe care cerul a oferit-o președinților din Occident de a se salva, pentru că nu există altă cale de a se salva, decât "dacă și-au folosit sau nu și-au folosit talanții și dacă și-au îngropat sau au îngropat talanții în pământ și nu i-au folosit", așa cum spune parabola de aici. Chiar și în ultima clipă, așa cum a făcut "robul acela nedrept", care, cel puțin în ultima clipă, "a folosit bogățiile stăpânului său", care în acest caz este Dumnezeu, "a folosit acele bogății pentru a le da celor care aveau datorii la acel stăpân". Așadar, Domnul vrea să vadă același lucru pe acest pământ. Și nu contează dacă suntem săraci sau bogați, în ochii Lui suntem cu toții goi, dezbrăcați de orice glorie umană. Singurul lucru care va conta în fața Lui este "dacă am arătat milă față de văduve, față de orfani, față de străini, față de nevoiași". Dacă i-am arătat dragostea Sa pe acest pământ, dacă am vorbit despre caracterul Său, despre El însuși, chiar și fără a-i rosti numele. Pentru că, manifestând caracterul Său pe pământ, Îl predicăm pe Isus Hristos pe pământ. Noi predicăm caracterul lui Dumnezeu. Noi luminăm pământul atunci când manifestăm caracterul Său. Așadar, din decembrie, Domnul a ridicat o ocazie unică până acum, probabil "judecata". Oportunitatea a fost ridicată încă de la începutul războiului. Statele Unite și aliații europeni ar fi putut opri răul rapid, în câteva zile sau într-o singură zi. Ei ar fi putut opri acest lucru dacă ar fi acționat. Și ar fi acționat în mod corect înaintea lui Dumnezeu, dacă ar fi procedat astfel. Dar nu au făcut-o. Domnul va judeca asta. Și, din păcate, toate aceste țări occidentale, inclusiv Statele Unite, în mod extrem, vor suferi de rău, pentru că nu au făcut bine cu puterea, cu toate talentele, cu toată bogăția pe care o aveau, pe care ar fi putut să o folosească, cu tot armamentul. Ar fi putut folosi aceste arme de fier care nu au suflet, nu au viață, dar le-ar fi putut folosi pentru a salva vieți, pentru a salva mai mult de o sută de mii de oameni, viețile poporului ucrainean. Și nu au făcut-o. Acesta este motivul pentru care "sângele tuturor acelor oameni va fi cerut din mâinile acelor conducători" în primul rând. Așadar, pentru că Domnul a văzut că Occidentul oferă foarte puțin ajutor, în decembrie, Domnul a lansat un apel uriaș din partea Ucrainei. Deși nu este imensă, este o cerere decentă, minimă, pentru a putea, cu multă suferință, cu mult efort, să îndepărteze răul de pe teritoriul lor. Și au cerut pentru toate acestea peste o mie de unități blindate. Și au cerut-o cu o dată. Rețineți că atunci când există o dată, aceasta ne atrage atenția, pentru că cel care folosește datele este Dumnezeu. Și când există termene limită, așa cum Domnul a stabilit de atâtea ori date de timp de har pentru popor, Domnul face o judecată. Și până la acea dată, Domnul a dat timp acestor oameni puternici din Occident să se pocăiască de egoismul lor, să-și vină în fire, să-și vină în fire, să vină în fire cu Dumnezeu. Și să se vindece în minte și în inimă și să ia decizia corectă, fiecare străduindu-se să-și transforme egoismul în altruism. Fiecare

președinte poate face acest lucru. Putem să ne uităm la Zelensky, putem să ne uităm la Bukele, putem să ne uităm la alți președinți din trecut care au făcut bine. Ei au trebuit să meargă împotriva tuturor oamenilor puternici din acele țări, sau a întregii țări, dar au luat deciziile corecte până la moarte. Și au riscat chiar și moartea, pentru că s-au opus răului până la o asemenea extremă. Așadar, Domnul îi judecă pe acești puternici. Și Domnul le-a dat, le-a dat cam trei luni, aproape trei luni, pentru a se putea schimba, pentru a putea face bine. Le-a dat suficient timp, până pe data de 24, până în ziua de 23 a acestei luni, a doua lună, au avut sau trebuie să trimită tot acel ajutor celor nevoiași. Întrebarea este: dacă un om sărac, un om sărac, are nevoie de o pâine, sau are nevoie de o sumă pe care o cere. "Și dacă un om bogat îi dă câteva firimituri, să zicem, o bucățică de pâine, și îi spune: "Uite, ia asta și Dumnezeu îți va da și îți va da prin mâna altora". Dacă bogătașul îi dă, dar îi dă atât de puțin, cum va judeca Domnul acest lucru? Cum îl va justifica Domnul pe bogătașul acela, care ar fi putut să dea nu numai acea pâine, ci și 10 pâini, 100 de pâini sau mai mult, aceluia sărac. Dar a dat prea puțin? Aceasta este judecata pe care o face Domnul. Așadar, Ucraina a cerut un minim. Aceste țări, în special Statele Unite, au mult, mult mai multe arme decât a cerut. Și chiar dacă ar fi avut doar acele arme și dacă ar fi dat totul, așa cum Domnul a dat totul pentru noi, Dumnezeu ar fi protejat acea națiune. Așadar, au mai rămas câteva zile pentru a vedea dacă vor ceda în sfârșit. În aceste luni, din decembrie, am văzut cum s-au schimbat deciziile. Ei au spus: "nu dăm". În primul rând, foarte târziu au luat în considerare cererea Ucrainei. Apoi, când în cele din urmă au decis să discute și să vadă ce fac cu această cerere a bieteii, bieteii Ucraine, în cele din urmă, după o lună, unele țări, cea mai puternică țară din Europa, au spus că "nu vor da dacă cealaltă țară, cea mai puternică țară de pe Pământ, Statele Unite, nu va da". Iar Statele Unite au spus mai întâi că "nu vor ceda". Apoi au spus "vor da 14 sau 16", când trebuiau să dea tot, cele 300, plus 500, plus 700 de unități pe care le ceruse Ucraina. Ei au spus că "vor da 14 sau 16", adică foarte puțin. Apoi s-au schimbat, au spus că vor da câteva duzini. În final vor da, nu știu, "în jur de 100", spun ei, dar până la sfârșitul anului. Adică, nu acum, nu până la termenul limită. Mă întreb dacă Domnul va ține cont de acest lucru, de acest ajutor pe care Statele Unite îl vor trimite într-un mod atât de rece și lipsit de inimă, fără să se preocupe de nevoia acestei națiuni care are inamicul pe teritoriul său. Și nu știu, nu sunt sigur că Statele Unite vor fi justificate de Dumnezeu. Cred că Statele Unite merg din rău în mai rău. Și ei vor suferi, din păcate întreaga țară, chiar și cetățenii vor suferi consecințele deciziilor rele, egoiste ale președinților, ale guvernanților. Și nu doar președintele, președintele și toți consilierii săi sunt toți cei care ar putea influența cu partea lor de putere să ceară Ucraina. Alte țări din Europa urmează, urmăresc America, de exemplu Germania și altele, posibil Marea Britanie. Există și țări care oferă gratuit. În fiecare judecată pe care o face Dumnezeu, trebuie să existe cineva care să fie mântuit. Iar Domnul a spus că "cei din urmă vor fi cei dintâi". Deci, probabil că țările cele mai sărace vor fi ajutate, așa cum s-a

făcut întotdeauna pe acest pământ. Și având în vedere toată această hotărâre despre care se discută peste tot, pe toate canalele, se vorbește despre "cererea Ucrainei". Pe toate canalele de știri importante se menționează că Ucraina a cerut acest lucru. 300 de tancuri plus 700 de vehicule blindate și 500 de obuziere. A cerut acest lucru și că unii spun că nu, nu vor primi acest lucru până acum. Unii spun că vor primi, dar nu la data respectivă, ci mai târziu. Ei vor primi mai mult decât atât, dar dacă nu vor primi până la acea dată, pentru că ei cunosc caracterul celui rău și caracterul lui Putin și știu că ei acționează cu date. Cel rău vrea să inoculeze superstiții în inimile oamenilor. De aceea folosește date, anumite date. Ucraina crede că la aceeași dată, în aceeași zi în care a atacat Rusia, anul trecut, în aceeași zi, pe 24 ale lunii a doua, chiar în această lună pe care o înregistrăm, va putea ataca din nou cu o armată mult mai mare decât prima dată, pe care o construiește chiar acum. Acest lucru poate fi o realitate, iar țările din Vest ar trebui să înarmeze Ucraina, ar trebui să evite acest lucru, pentru că în Ucraina va curge mult sânge. De aceea, Ucraina a cerut un minim pentru a se putea apăra. Vom vedea în sfârșit pe 23 ce a reușit să obțină Ucraina cu mult efort, implorându-și zi de zi președintele în Occident să primească aceste bucăți de fier care nu sunt de folos dacă nu sunt folosite pentru bine. La ce bun să ai atâtea mașini dacă nu sunt folosite pentru bine? Încheiem aici cu povestea a ceea ce se întâmplă pe pământ, cu judecata pe care Domnul o face asupra celor puternici. Să ne deschidem Bibliile la Ezechiel capitolul 10 și capitolul 11, este textul pe care Domnul ni l-a dat la începutul acestui Sabat. Iar în închinare, Domnul i-a dat din nou lui Ieremia capitolul 5 și o parte din capitolul 6. Aceste capitole Domnul ni le-a dat pentru a anunța războiul înainte de a începe războiul, apoi după aceea pentru a ne arăta că acest război este începutul celor 7 peceti. Ei bine, nu este începutul, dar este al doilea martor pentru a înțelege că cele 7 peceti au început și că o sabie mare se va ridica pe pământ pentru a speria, pentru a-i speria pe locuitorii pământului, pentru a produce suferință, apoi foamete, apoi prăbușire economică și alte rele. Și pentru ca, în cele din urmă, poporul lui Dumnezeu să fie în sfârșit pecetluit cu caracterul desăvârșit și dezinteresat al Domnului Isus Hristos. Să ne întoarcem mai întâi la Ezechiel capitolul 10, pentru că am dori să comentăm câteva versete. Acesta conține descrierea lui Dumnezeu. Este o imagine, o imagine a tronului lui Dumnezeu, a chipului lui Dumnezeu, a gloriei lui Dumnezeu în acest plan de mântuire. Observați că aici, în capitolul 10, nu este vorba despre locul, despre tronul lui Dumnezeu, acolo unde El l-a avut în veșnicie, ci despre tronul Său, pe care l-a mutat în locul sfânt. În primul rând în sanctuar, sanctuarul care a fost construit de Dumnezeu, se spune în cartea

Evrei, pentru a "trata problema păcatului și a mântuirii". Deci, aici îl găsim pe Domnul în locul sfânt. Și am privit și iată că deasupra capului heruvimilor era o piatră de safir, ca o piatră de safir, ca un scaun de domnie, care apărea deasupra lor. Și a vorbit omului îmbrăcat în in", iarăși omul îmbrăcat în in din capitolul 9, care este Domnul Isus Hristos. Și i-a zis: "Intră în mijlocul roților

de sub heruvimi și să ți se umple mâinile de cărbuni de foc dintre heruvimi și să se reverse asupra cetății. Și a intrat în fața mea. Acest verset este foarte asemănător, se aseamănă cu versetul din Apocalipsa capitolul 8, unde se spune că "cădelnița l-a umplut cu foc din altar și l-a aruncat pe pământ". Dar aici există o diferență. Acolo reprezintă revărsarea Duhului Sfânt, iar aici reprezintă o judecată asupra Ierusalimului, asupra orașului rău. Este aceeași acțiune pe care o face Domnul, atât pentru a pedepsi probabil, cât și pentru a binecuvânta biserica Sa. Deși poate fi un început atât al unui eveniment bun, cât și al unui eveniment rău. Este un gest care binecuvântează biserica și, în același timp, începe primele șapte potire ale mâniei lui Dumnezeu, care sunt cele șapte trâmbițe. Odată cu această aruncare a focului din cădelniță pe pământ, încep primele șapte trâmbițe, adică începe chinul acestei lumi, adevăratul chin. Continuăm să citim. "Heruvimii stăteau la dreapta casei, când a intrat omul acesta, și norul a umplut curtea interioară. Și slava lui EU SUNT s-a ridicat de pe heruvimi la pragul porții și casa s-a umplut de nor și curtea s-a umplut de strălucirea slavei lui EU SUNT". Observați că aici găsim "slava lui EU SUNT", adică tronul Tatălui, care este mobil, este un tron mobil, are roți, citez, roți. Acest tron l-a mutat "în pragul casei", adică la intrarea în casă, "în pragul ușii casei", care este templul. Versetul 5: "Și sunetul aripilor heruvimilor se auzea până la curtea de afară, ca vocea lui Dumnezeu Atotputernic când vorbește." "Curtea", se spune în Apocalipsa, reprezintă pământul. Iar Domnul Isus Hristos a fost cel care a fost trimis în curte pentru a-l salva pe păcătos. "Și s-a întâmplat, așa cum a poruncit El omului îmbrăcat în liane, zicând: "Luați foc de între roți, de între heruvimi". A intrat și a stat între roți. Și un heruvim și-a întins mâna dintre heruvimi spre focul care era între heruvimi, l-a luat și l-a pus în palmele celui care era îmbrăcat cu liane. Și a luat-o și a ieșit. Să observăm o altă diferență. În Apocalipsa capitolul 8, focul este luat de pe altarul de aur, adică este tămâie. În cădelniță se pune tămâie, care reprezintă rugăciunile sfinților. În timp ce aici focul este luat de sub tronul lui Dumnezeu. Aceasta este diferența. Acesta este focul judecății, focul pedepsei. În timp ce celălalt este focul binecuvântării. Toate rugăciunile sfinților au fost oferite înaintea Tatălui. Ne-am ocupat deja de acest aspect. Am explicat în subiectele anterioare. Deci, comentând acest verset de aici, din capitolul 10, cu 7, vedem cum este "focul luat dintre roți, dintre heruvimi". Exact, de sub tronul lui Dumnezeu. Pentru că în Biblie se spune că acel foc, acei "cărbuni aprinși", conform celor dezvăluite în Biblie. Ținând cont de cele spuse de Domnul Isus Hristos, când a spus: "Faceți bine dușmanilor voștri, căci în felul acesta veți pune cărbuni aprinși pe capul lor". Aceasta este o lucrare care are loc și în ceruri. Fiecare nedreptate care se face pe acest pământ. Fiecare clipă de nedreptate, fiecare secundă de nedreptate din ceruri se adună. Această nedreptate este acumulată sub forma de "cărbuni aprinși". Ca "cărbuni", aceasta reprezintă un foc mistuitor care va trebui să mistuie nedreptățile, nedreptățile. Adică, atunci când se face nedreptate pe acest pământ, crește și mai mult cantitatea acestor "cărbuni" care se află sub tronul lui Dumnezeu și care reprezintă mânia lui Dumnezeu. Mânia nu este ca

mânia umană, ci este dreptatea lui Dumnezeu, judecata dreaptă a lui Dumnezeu, mânia, răzbunarea pe care Domnul o va aduce în cele din urmă asupra celor răi. Este o acțiune dreaptă a lui Dumnezeu. Este o acțiune pe care Dumnezeu nu o face cu plăcere sau cu dorința de a vărsa sânge, de a pierde vieți. Nu! Dar este o acțiune necesară pentru a purifica universul de fiecare persoană rea care a refuzat să se pocăiască. Așadar, aici îngerul ia doar o mică parte din toată grămada de "cărbuni". El ia un pic din cantitatea de rău pe care a făcut-o Ierusalimul, pe care a făcut-o acest oraș, și o toarnă peste el. Imaginați-vă că la sfârșit, când Domnul va aduce judecata cea dreaptă asupra celor răi, și ne referim la sfârșit, după cei o mie de ani, "va cădea foc din cer", se spune. De ce din cer? Pentru că acolo s-au acumulat acei "cărbuni". Focul va cădea peste tot pământul și va mistui pe toți cei răi. Fiecare după faptele sale. Unul va arde mai mult timp, altul mai puțin timp. În lumina Bibliei, tot acel foc este acest foc acumulat. Este vorba de acești "cărbuni" adunați sub tronul lui Dumnezeu. De aceea se spune: "Aruncă cărbuni de foc pe capul lor când le faci bine". Pentru că atunci când o persoană bună face bine unei persoane rele, cantitatea de "cărbuni" care va fi îngrămădită în ceruri este și mai mare, și mai mare. Pentru că primește binele și totuși inima lui este rea. Este un rău mai mare decât dacă nu ar fi primit binele. Răul crește atunci când facem bine celor răi. Versetul 8. Și de aici este cuvântul pe care ni l-a dat Domnul. "Și a apărut în heruvimi figura unei mâini de om sub aripile lor. M-am uitat, și iată că lângă heruvimi erau patru roți, și lângă fiecare heruvim era o roată. Iar aspectul roților era ca aspectul unei pietre de tarsi, care este beril. Iar aspectul lor era ca și cum ar fi fost patru la fel, ca și cum unul ar fi fost în mijlocul altuia. Asta înseamnă patru roți. Observați numărul patru. Păstrați numărul patru. "Patru roți, ca și cum ar fi una în mijlocul celeilalte". Culoarea este cea a berilului, a tarsului. Adică, de foc este o culoare, probabil ca și culoarea berilului este ca focul, este ca și culoarea focului. Dacă vom căuta "beril", pe internet vom vedea diferite culori, cum ar fi albastru, galben, portocaliu, să zicem. Toate sunt culorile flăcărilor de foc. Există foc albastru, foc galben, foc portocaliu. Așadar, acest aspect a fost focul într-un singur cuvânt. Este același aspect al Domnului Isus Hristos din Apocalipsa. În Apocalipsa, să citim. Apocalipsa capitolul 1. Și spune, în capitolul unu, versetul treisprezece: "Și în mijlocul celor șapte sfeșnice, unul ca un fiu al omului, îmbrăcat cu o haină până la picioare și încins la piept cu un brâu de aur. Capul și părul lui erau albe ca lâna albă, albe ca zăpada, și ochii lui erau ca o flacără de foc. Și picioarele lui..." Ne interesează aici pentru că acolo se vorbește despre roți, adică despre partea inferioară. "Și picioarele lui ca arama, foarte fine, arzând ca într-un cuptor". Acest lucru este de interes pentru noi. Domnul Isus apare astfel în Apocalipsa, la început. La începutul Apocalipsei. Ca și partea inferioară a corpului Său este foc. Și iată ceva similar. Să citim mai departe în Ezechiel 11, de la versetul 10. "Când au apărut, erau patru de o singură formă, ca și cum ar fi fost unul în mijlocul altuia. Când mergeau, mergeau pe cele patru laturi. Ei nu se întorceau când mergeau, ci până la locul unde se

întorcea cel dintâi, mergeau după el. Și toată carnea lor, coastele, mâinile, aripile, roțile și roțile lor erau pline de ochi de jur împrejurul celor patru roți. La roți, după cum am auzit, au strigat: "Rulămâneți! În măsura în care putem înțelege, deși știm că există heruvimi în jurul tronului Domnului, mai înțelegem și altceva. În Apocalipsa, Duhul Sfânt este simbolizat prin ochi. Ochii lui Dumnezeu sunt un simbol al Duhului Sfânt. Și știm că Duhul Sfânt lucrează și prin intermediul îngerilor. Cum știe Domnul, cum arată Domnul tot ceea ce face o persoană? Ei bine, prin îngeri. Îngerii sunt o extensie a puterii Sale. El îi trimite pe tot pământul. Ei văd răul, ei văd binele, ei povestesc, ei scriu fiecare faptă bună, fiecare faptă rea. Ei sunt slujitori, ei sunt îngeri slujitori, ei sunt puterea pe care Duhul Sfânt o folosește pe acest pământ. Să o citim în Apocalipsa pentru a vedea mai clar că există o relație între ochi și Duhul Sfânt. În Apocalipsa 4:6, citim. "Și în fața tronului era o mare de sticlă, ca de cristal." Și continuă: "Și în fața tronului era o mare de sticlă, ca de cristal. Și în mijlocul scaunului de domnie și împrejurul scaunului de domnie, patru făpturi vii pline de ochi, în față și în spate." Să ne întoarcem la Ezechiel, capitolul 10, să citim din nou. "M-am uitat, și iată patru roți lângă heruvimi, și lângă fiecare heruvim o roată, iar înfățișarea roților era ca înfățișarea pietrei din Tarsis." Și versetul 12: "Și toată carnea lui, și coastele lui, și mâinile lui, și aripile lui, și roțile, erau pline de ochi de jur împrejur în cele patru roți ale lui". Este o descriere de neimaginat pentru noi, oamenii, nu ne putem imagina așa ceva. Există și aici un simbolism, ceea ce ne interesează este unde este menționat acest lucru în altă parte în Biblie. Și o parte este Apocalipsa 4, cu 5. Și spune așa, să citim 5 mai departe, 5 și 6: "Și de pe scaunul de domnie ieșeau fulgere și tunete și glasuri și șapte lămpi de foc care ardeau înaintea scaunului de domnie, care sunt cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu". Observați, există un simbolism aici, "cele șapte lămpi de foc" sunt cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu care apar în capitolul 1. Apocalipsa capitolul 1, versetul 4 spune: "Har vouă și pace de la Cel care este, care era și care va veni și de la cele șapte duhuri care sunt înaintea tronului Său". Cele șapte duhuri îl reprezintă probabil pe Duhul Sfânt, "cele șapte duhuri". Și aceste duhuri sunt descrise aici, în capitolul 4:6, unde se spune: "Și în mijlocul scaunului de domnie și

de jur împrejurul scaunului de domnie, patru făpturi vii, pline de ochi în față și în spate". Iar versetul anterior, versetul 5, spune: "Și în fața tronului, care sunt cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu". Adică șapte lămpi de foc aprins în fața tronului, care sunt șapte duhuri ale lui Dumnezeu. Se pare că în chiar locul descris, pe tron, în jurul tronului, în acel loc specific, sunt șapte lămpi de foc, sau sunt patru heruvimi plini de ochi, sau sunt patru ființe vii pline de ochi în față și în spate, sau sunt patru roți pline de ochi în fiecare parte. Astfel, înțelegem că toate aceste simboluri se referă probabil la Duhul Sfânt, care lucrează prin intermediul îngerilor. Și ne vom opri aici, vom merge la capitolul 5, cu versetul 6. Capitolul 5, cu versetul 6, spune: "Și m-am uitat și iată că în mijlocul tronului și al celor patru făpturi vii și în mijlocul bătrânilor stătea un Miel în picioare, ca unul care fusese înjunghiat, având șapte coarne și șapte

ochi, care sunt cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu trimise pe tot pământul." Aici aflăm că cele șapte coarne și cei șapte ochi, cei șapte ochi sunt cele șapte duhuri. Dacă ochii sunt spiritele, cele șapte spirite ale lui Dumnezeu, adică Duhul Sfânt, care a fost trimis aici, a fost trimis pe tot pământul. Și iată-ne la momentul după ce Mielul lui Dumnezeu a fost înjunghiat și a ajuns acolo, în ceruri, a fost ridicat la ceruri, este după înălțarea Domnului Isus Hristos. Toate aceste capitole descriu planul de mântuire după moartea Domnului Isus Hristos. Și mai sunt și capitole de dublă împlinire. Aici ne aflăm la momentul de după capitolul 4. În capitolul 4 este descris tronul lui Dumnezeu, dar fără îngerii, fără Domnul Isus Hristos, fără Mielul lui Dumnezeu acolo. Aici este timpul de dinainte, când Domnul Isus Hristos era pe pământ, când Tatăl era în ceruri, era în pragul porții, așa cum se spune aici. Să mergem din nou la Ezechiel. "În pragul porții s-a mișcat slava Tatălui." Capitolul 10, versetul 4. "Slava lui EU SUNT s-a ridicat de pe heruvimi, în pragul porții, și casa s-a umplut de nor, iar curtea s-a umplut de strălucirea slavei lui EU SUNT". Aici este scena în care Tatăl a venit la ușă pentru a-L primi pe Fiul, pentru a-L primi pe Domnul Isus Hristos, Mielul lui Dumnezeu. Aici găsim scena în care tronul lui Dumnezeu, Tatăl, este singur acolo în ceruri și cu Duhul Sfânt, pentru că sunt pomeniți ochii, iar Domnul Isus Hristos trebuie să vină. Și aici această descriere se repetă în Apocalipsa capitolul 4 și apoi în capitolul 5, după ce Domnul Isus Hristos este dus la cer. Să ne întoarcem la Ezechiel și să citim mai departe. Suntem la versetul 12. "Și toată carnea lui, și coastele lui, și mâinile lui, și aripile lui, și roțile lui, erau pline de ochi de jur împrejur în cele patru roți ale lui". De ce vorbește despre carne, de ce vorbește despre coaste, de ce vorbește despre mâini, de ce vorbește despre aripi? Acesta descrie o ființă, o ființă umană sau o ființă după chipul lui Dumnezeu. Nu este vorba de un animal, ci de o persoană. Versetul 13. "Roțile, după cum am auzit, se numeau "roată", și fiecare avea patru fețe. Primul chip era chip de heruvim, al doilea chip de om, al treilea chip de leu, al patrulea chip de vultur." Ne vom opri aici și ne vom întoarce din nou la cartea Apocalipsa. Și vom citi acum, după versetul 6, de la versetul 6 încolo. "Și în mijlocul scaunului de domnie și de jur împrejurul scaunului de domnie, patru făpturi vie, pline de ochi în față și în spate. Și prima făptură vie era ca un leu", după cum citim în Ezechiel, "era ca un heruvim, a doua ca un om, a treia ca un leu și a patra ca un vultur". Să citim aici. "Primul era ca un leu, iar a doua făptură vie ca un vițel. A treia făptură vie avea o față de om, iar a patra făptură vie era ca un vultur zburător". Să remarcăm un lucru, ultimul simbol este același, este "vulturul". Domnul a lăsat mai ales una comună atât în Ezechiel 10:14, cât și în Apocalipsa 4:7. El a lăsat un simbol comun pentru a înțelege că aceste două capitole sunt legate și că celelalte simboluri sunt aceleași, reprezentând același lucru în ordinea lor specifică. Deși sunt diferite, dar toate reprezintă un singur lucru. Și care ar fi acela? Cele patru fețe din Ezechiel capitolul 14, iubiți frați, reprezintă cele patru etape ale lucrării de mântuire a omului, făcută de Domnul Isus Hristos. Înseamnă patru etape, sau patru fațete, patru fețe ale lucrării Domnului. Și avem aici, din

punct de vedere uman, această expresie, are mai multe fețe, această situație are mai multe fețe. Căci ele sunt cele patru fețe ale lucrării Domnului, sunt patru etape succesive în lucrarea de răscumpărare a omenirii. Și mergem la Ezechiel, mai întâi de toate, Ezechiel capitolul 10:14: "Prima față era un heruvim. Dacă ne amintim în Biblie, în Vechiul Testament, înainte ca Domnul Isus Hristos să vină pe acest pământ, prin Maria, prima Sa venire. Înainte de aceasta, în tot Vechiul Testament, cum S-a manifestat Domnul Isus Hristos omenirii? Ei bine, El s-a manifestat ca un înger, "îngerul lui Dumnezeu", este arătat în multe locuri, îngerul lui Dumnezeu. Să mergem la cartea Iuda, versetul 9, este înainte de Apocalipsa. Spune: "Căci atunci când arhanghelul Mihail s-a luptat cu diavolul, certându-se cu privire la trupul lui Moise, acesta nu a îndrăznit să folosească judecata, blestemându-l. Dar el i-a zis: "Domnul să te mustre"". Aici se vorbește despre un arhanghel, Mihail, și, conform capitolului 12, versetul 1 din Daniel, știm că acest arhanghel, Mihail sau Mikael, în traducere reprezintă "cel care este asemenea lui Dumnezeu". "Cel care este asemenea lui Dumnezeu". Se referă la Domnul Isus Hristos, arhanghelul Mihail este căpitanul comandant al oștirii îngeresti și de aceea este un arhanghel. Și El este, aici este Domnul Isus Hristos. Așadar, prima față a lui Ezechiel vorbește despre lucrarea Domnului înainte de venirea Sa pe pământ. Este lucrarea de mântuire, pentru că Domnul a mântuit și înainte. Domnul a sfințit vieți, a convertit suflete, chiar înainte de a-și începe lucrarea de preot în locul sfânt "al adevăratului templu ridicat, nu de oameni, ci de Dumnezeu". Așadar, lucrarea templului, așa cum o cunoaștem noi, înțelegem că, cel puțin, Domnul Isus Hristos a început această lucrare ca Mare Preot milostiv, încă de la Rusalii, după înălțarea Sa la cer. Acolo El a început această lucrare, deși mai devreme, în Vechiul Testament, unii au menționat sanctuarul, "sanctuarul tău". "Te-am văzut în sanctuarele tale", sau "am văzut sfârșitul celor răi în sanctuarul tău". Nu putem spune că sanctuarul a funcționat înainte de aceasta, pentru că în sanctuar există un sânge care trebuie slujit. Iar Noul Testament spune că Domnul Isus Hristos a pregătit pentru slujba Sa un sânge. Dar înainte de aceasta, Domnul Isus Hristos a acționat ca Mântuitor al omenirii, în sensul că a acționat ca cel care transformă sufletele, cel care cheamă la pocăință, cel care protejează poporul Său pe acest pământ. El a condus armate, sau și-a condus poporul, de exemplu, când a ieșit din Egipt. El a fost în stâlp de nor și de foc cu poporul Său. El a adus judecăți, a pedepsit pe cei răi. El i s-a arătat lui Avraam înainte de distrugerea Sodomei, căutând mijlocirea oamenilor, căutând mijlocirea unui om pentru a salva pe altul. El i-a apărut lui Ghedeon ca înger al Domnului. El s-a prezentat lui Iosua ca înger al Domnului. Și în multe alte situații, Domnul Isus Hristos a fost surprins în scene în care este prezentat ca înger la singular, îngerul Domnului. Înger înseamnă "mesager". Știm că lucrarea Sa, prima Sa lucrare a fost aceea de mesager, să spunem, și chiar mai mult decât această lucrare, pentru că a făcut lucrări foarte speciale pe acest pământ. Prin urmare, prima față este "cea a unui heruvim", cea a unui heruvim care este un înger. Heruvimul este un înger. A doua față a omului, se

spune aici, în Ezechiel, capitolul 11, versetul 14. Și mergem la Apocalipsa, capitolul 4, unde sunt descrise cele patru făpturi vii. Prima a fost ca un leu, se poartă Domnul Isus Hristos ca un leu? Pentru că, dacă aici sunt folosite animale sau simboluri, înseamnă că El a avut ceva din caracterul acelui simbol în misiunea Sa, în acea fază, în acea primă fază. În această primă fază, El se simbolizează pe Sine însuși ca un leu și ca un heruvim. Oamenilor s-a prezentat ca înger al Domnului. Cel puțin așa au putut profeții să-l descrie: "Îngerul Domnului". Ei nu știau exact cine era această persoană. Ei au văzut că era special, că avea putere, dar nu au știut cum să-l descrie și au scris "îngerul Domnului". Nu este vorba că au auzit aceste cuvinte rostite de Tatăl. Erau cuvintele lor pentru a-l descrie. Iar aici, în Apocalipsa 4, se spune că este și el ca un leu. Leul înseamnă "rege". Domnul Isus Hristos în prima Sa fază era încă înainte de a se despovăra de dumnezeirea Sa. El a acționat ca Dumnezeu, dar ca un Dumnezeu care s-a oferit pe Sine însuși pentru a ispăși păcatele la momentul potrivit. Și până atunci, El s-a oferit pe Sine ca mijlocitor, deoarece comunicarea dintre pământ și cer fusese întreruptă de păcat și era nevoie de o scară. Și dacă ne amintim, Iacov a visat "scara dintre pământ și cer". O altă legătură realizată prin Isus Hristos, prin promisiunea Sa de a-și da viața pentru omenire. Și astfel, pe baza promisiunii Domnului Isus Hristos, îngerii au putut coborî și urca pe scara care este Isus Hristos. Și Domnul Isus Hristos însuși a coborât cu îngerii Săi. De aceea, îngerii sunt oștirea angelică. Și El este căpetenia lor, El este "Iehova al îngerilor". "Iehova al oștirilor" este numit în Vechiul Testament. În Noul Testament nu găsim acest nume, dar în Vechiul Testament, în foarte multe locuri, Domnul Isus Hristos este numit "Iehova al oștirilor". Și știm că este vorba despre armatele de îngeri. De aceea a venit la Avraam împreună cu alți îngeri. El nu a venit singur. Domnul a acționat ca

un leu, adică ca Dumnezeu, ca Împărat, și ca mijlocitor sau mijlocitor, ca legătură între om și Domnul și Tatăl. Domnul a fost din nou legătura dintre pământ și cer. De aceea, prima Sa lucrare este descrisă în acel mod care nu are nimic de-a face cu o persoană umană. El a făcut o lucrare ca Dumnezeu. De mult timp, de patru mii de ani, El a acționat ca înger al Domnului, leul, heruvimul, așa cum se spune aici, sau arhanghelul Mihail, așa cum este descris în altă parte. Să mergem la a doua făptură vie din Apocalipsa 4. "A doua făptură vie este ca un vițel. Și dacă mergem la Ezechiel capitolul 10, echivalentul acestei a doua făpturi vii este "a doua față care este a omului". De ce este al omului? Pentru că următoarea etapă a planului de mântuire a rasei umane a fost venirea Sa pe acest pământ ca om. El a devenit om, se spune în Noul Testament. Cel Veșnic, Creatorul, S-a făcut om, S-a golit de calitatea de Dumnezeu, S-a făcut om, "și a locuit între noi", se spune în Ioan capitolul 1, "plin de har și de adevăr". Și tuturor celor ce au crezut în El, le-a dat putere să se facă fii ai lui Dumnezeu". Nu prin voia omului, nici prin voia cărnii, nici prin vreo altă voință, ci prin credință, făcuți de Dumnezeu însuși, fii ai lui Dumnezeu. Este o lucrare pe care Domnul a venit să continue să o facă. Planul de mântuire urma să fie împărțit în aceste patru etape. Primul de

patru mii de ani, al doilea, al treilea și al patrulea. Noi suntem în al doilea, suntem atunci când El a devenit om, a venit pe pământ, de aceea aici "a doua față este a omului". Și aici este "de vițel". Vițelul este unul dintre animalele care au fost sacrificate. Este interesant faptul că Satana a furat acest simbolism de la Domnul. Satana spune că apare și el ca un înger de lumină. El a furat prima față a lucrării lui Dumnezeu. El apare în fața omenirii ca un înger de lumină pentru a înșela. El a făcut "un vițel de aur", pentru a se închina în fața poporului lui Dumnezeu, în mod surprinzător, exact în fața celor care văzuseră puterea lui Dumnezeu, îi ascultaseră vocea, pentru că El proclamase legea lui Dumnezeu. Și au făcut un vițel de aur. Dar aici vițelul este simbolul Domnului Isus Hristos, deoarece era un animal sacrificat în slujba din templu. Un animal care era sacrificat în mod special pentru păcatele preoților. Astfel, înțelegem că prima lucrare, prima față a planului de mântuire a fost sanctuarul de pe pământ. Sanctuarul era pe pământ și funcționa cu prezența îngerului Domnului la stâlpul care era acolo în sanctuar. Și cu "shekinah", care era manifestarea slavei Domnului acolo, în locul preasfânt, unde primeau răspunsuri de la Domnul. Acesta a fost tronul lui Dumnezeu pentru a-l salva pe om. El a așezat un tron pământesc, să spunem, în acel sanctuar care a funcționat până la răstignire. De atunci, acest sanctuar pământesc nu mai este relevant pentru mântuire. "Domnul nu mai este într-un templu făcut de mâini", se spune în cartea Evrei. Domnul slujește în ceruri, unde a intrat, în adevăratul templu făcut nu de mâini, ci de Dumnezeu. Lucrarea Sa preoțească a început în ceruri. Dar pentru a face această lucrare, Domnul a trebuit să aducă El însuși un sacrificiu. Domnul a trebuit să pregătească un sânge, spune Biblia, un sânge pe care să îl slujească din adevăratul templu, templul lui Dumnezeu. Și nu din templul de jos, care era doar o imagine, un simbolism. De aceea, El apare ca un vițel, pentru că se referă la stadiul vieții Sale de "Miel al lui Dumnezeu care ridică sau ia păcatele omenirii". Apoi, în Apocalipsa 4, versetul 7, citim: "A doua făptură vie semăna cu un vițel", iar în Ezechiel, capitolul 10:14, citim "a doua față a omului". Să trecem la cel de-al treilea simbolism. Vom trece la un simbolism care este puțin mai dificil de înțeles, în cel mai bun caz, al planului de mântuire. Este cea de-a treia etapă care este descrisă în Ezechiel capitolul 10 ca fiind "a treia față a leului". Tocmai am citit despre leu în prima etapă, conform Apocalipsei. Pentru că Domnul a acționat ca Dumnezeu, ca Rege și la început, în prima etapă. Dar acum ne aflăm în a treia etapă, când aflăm din nou, de data aceasta în Ezechiel, că această etapă este descrisă ca fiind o etapă a leului. Care leu? Dacă a acționat deja ca un leu. Să mergem la Apocalipsa capitolul 5 și vom citi câteva versete, începând cu versetul 4. "Și am plâns mult, pentru că nu s-a găsit nimeni vrednic să deschidă cartea, nici să o citească, nici să se uite la ea. Și unul dintre bătrâni mi-a zis: "Nu plânge, iată leul, leul din seminția lui Iuda, rădăcina lui David, care a reușit să deschidă cartea și să-i despartă cele șapte peceti. Și m-am uitat și iată că în mijlocul Mielului și al celor patru făpturi vii și în mijlocul bătrânilor stătea un Miel în picioare, ca unul care fusese înjunghiat, având

șapte coarne și șapte ochi, care sunt cele șapte duhuri ale lui Dumnezeu trimise pe tot pământul." Avem foarte multe simboluri aici. Ceea ce ne interesează pe noi este că leul celei de-a treia etape a planului de mântuire este tot Iisus Hristos. Iisus Hristos este cel care, după ce a fost încoronat, după ce a fost făcut preot în ziua Cincizecimii, când a stat în fața Tatălui și a așteptat timpul prevăzut de legea lui Dumnezeu din vechime pentru ungerea marelui preot, acest timp a venit în ziua Cincizecimii. Iar în ziua Cincizecimii, Tatăl L-a uns pe Domnul Iisus Hristos, nu numai ca preot. În cartea Evrei se spune "ca mare preot". Și marele preot era unul singur. Marele preot era, cu alte cuvinte, regele preoților. El era regele sau leul tuturor preoților. În acest caz se spune leul din tribul lui Iuda. Căci Iuda reprezintă în fața lui Dumnezeu tribul care a domnit peste celelalte. Domnul a așezat acest trib ca șef peste celelalte triburi. Leul din seminția lui Iuda, rădăcina lui David, care trebuia să vină prin această linie de sânge a lui David, care este Iuda. David era din seminția lui Iuda. Și a trebuit să vină ca om pe acest pământ, din acea stirpe. Domnul Iisus Hristos, omul, trebuia să fie făcut preot. O seminție care nu avea dreptul la preoție, seminția lui Iuda, a primit din nou un drept. Căci în Exodul, capitolul 19, aflăm că tot poporul lui Dumnezeu, cele 12 triburi, a fost chemat să fie preot al Mielului. Adică să fie cei 144.000 de pe acest pământ și să pună capăt păcatului din acel moment. Dar lucrarea nu era terminată. Planul de mântuire s-a prelungit. Și Domnul are încă ca scop în tot ceea ce face, să obțină acel popor sfânt, cei 144.000, cu care va încheia istoria. Așadar, pentru a realiza acest lucru, Domnul a devenit om. Și acum, în cea de-a treia etapă, Domnul este din nou încoronat. Pentru că S-a adus pe Sine însuși jertfă, pentru că a suferit totul, pentru că a demonstrat toată dragostea Tatălui sau, așa cum scrie în cartea lui Ioan, "toată plinătatea lui Dumnezeu". Totul este iubire, "Dumnezeu este iubire". Și Dumnezeu a fost în Hristos Iisus, împăcând lumea cu Sine. În Iisus Hristos era plinătatea caracterului Tatălui. Domnul a spus în Ioan capitolul 14, să mergem la Ioan capitolul 14 și să citim câteva versete. Domnul a spus: "Să nu-ți tulburi inima. Credeți în Dumnezeu, credeți și în Mine." Cu alte cuvinte, dacă credeți în Dumnezeu, Tatăl, credeți și în Mine: "În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Mă duc să pregătesc locul pentru tine." Priviți, căci Domnul s-a dus iarăși la Tatăl. "Și dacă Mă duc și vă pregătesc locul, Mă voi întoarce și vă voi primi la Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi. Și știi unde mă duc. Iar calea, știți, calea era El. Calea era caracterul Său. El era ușa. El era lumina. El era "calea, adevărul și viața". Iar Toma, Toma cel necredincios, a spus: "Doamne, nu știm unde te duci. Și cum putem cunoaște calea? Se pare că se trezise în acel moment din somn. Și Domnul i-a zis: "Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine. Dacă M-ați fi cunoscut pe Mine, L-ați fi cunoscut și pe Tatăl Meu. Și de acum Îl cunoașteți și L-ați văzut." Și de ce îl văzuseră pe Tatăl? Acum aflăm. Filip l-a spus: "Doamne, arată-ne pe Tatăl și ne este de ajuns". Iisus îi spune: "De atâta timp sunt cu tine și nu M-ai cunoscut, Filip? Cine M-a văzut pe Mine, L-a văzut pe Tatăl; atunci, cum spuneți: arată-ne pe Tatăl? Nu credeți că Eu sunt în Tatăl și Tatăl în Mine? Cuvintele pe care vi le spun nu le

spun de la Mine însumi, ci Tatăl, care locuiește în Mine, El face faptele". Cum a locuit Tatăl în Domnul Isus Hristos? Prin Duhul Sfânt. Pentru că El avea Duhul Sfânt și avea caracterul. Pentru că Duhul Sfânt L-a primit pentru că avea caracterul Tatălui. Avea caracterul. Toată dragostea, toată plinătatea Tatălui era în El. "Credeți-Mă că Eu sunt în Tatăl și Tatăl în Mine. Sau credeți din cauza faptelor. Adevărat, adevărat, adevărat, spun că cel ce crede în Mine, va face și el faptele pe care le fac Eu, și va face și altele mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl Meu. Și orice veți cere în numele Meu, voi face, ca Tatăl să fie proslăvit în Fiul." Observați, versetul 16: "Și Eu voi ruga pe Tatăl și El vă va da un alt Mângâietor, ca să rămână cu voi în veac, Duhul adevărului, pe care lumea nu-L poate primi, pentru că nu-L vede și nu-L cunoaște." Am explicat ce se înțelege prin acest termen, "știe". Acest termen este folosit în relația de căsătorie. "Nici pe El nu-L cunoașteți, dar voi Îl cunoașteți, pentru că El locuiește cu voi și va fi în voi." El nu le spune că în acel moment El era în ei, pentru că nu era. Ei au primit ploaia timpurie la Cincizecime. Ei nu cunoscuseră încă dragostea lui Dumnezeu. Nu o asimilaseră în ei înșiși. Ei nu înțeleseseră că Tatăl trăia, locuia, umbla printre ei în Hristos Isus. Întregul caracter al Tatălui era în Hristos Isus. Și acesta era ceea ce era necesar, singurul lucru necesar pentru orice persoană pentru a fi salvată, pentru a fi răscumpărată. Să privească caracterul Tatălui și să-i urmeze exemplul. Deci, revenind

la cartea Apocalipsa, înțelegem că această a treia lucrare a Domnului, descrisă ca fiind Leul din Ezechiel, se datorează faptului că Domnul Isus Hristos a fost încoronat. Înainte de a încheia, mergem la Faptele Apostolilor, capitolul 2. Vom citi câteva versete foarte interesante despre ceea ce s-a întâmplat la Cincizecime. Faptele Apostolilor, capitolul 2, spune următoarele. "Oameni buni, fraților, despre patriarhul David se poate spune cu ușurință că a murit și a fost îngropat, iar mormântul lui este la noi până în ziua de azi. Deci, fiind prooroc și știind că prin jurământ Dumnezeu îi jurase că din rodul coapsei sale ca trup îi va ridica pe Hristos care va ședea pe tronul său. Văzând aceasta mai înainte, a vorbit despre învierea lui Hristos că sufletul lui nu a rămas în iad, în mormânt, adică nici carnea lui nu a văzut putrezirea. Pe acest Isus pe care Dumnezeu l-a ridicat, și despre care noi toți suntem martori. De aceea, fiind înălțat de-a dreapta lui Dumnezeu și primind de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a revărsat ceea ce vedeți și auziți acum. Căci David nu s-a înălțat la ceruri, ci el însuși spune: "Domnul a zis Domnului meu". Aici citează Psalmul 110, care sună astfel: "Domnul a zis Domnului Meu: "Șezi la dreapta Mea, până ce voi pune pe vrăjmașii Tăi drept așternut al picioarelor Tale. Voi trimite din Sion toiagul puterii tale. Domnește în mijlocul dușmanilor tăi. Poporul Tău va fi de bunăvoie în ziua puterii Tale, în frumusețea sfințeniei. Din pântecul zorilor ai roua tinereții tale. Tu ai jurat că Eu Sunt și nu te vei căi. Tu ești preot pentru totdeauna, după rânduiala lui Melchisedec." Iar Melchisedec a fost descris ca rege și preot în trecut. Și aici continuă: "El va judeca în neamuri, le va umple de cadavre, va zdrobi capetele multor țări". Găsim aici cele două lucrări ale Sale, ultimele două

fațete ale lucrării Sale. Găsim momentul în care El este făcut mare preot și rege. Mare preot și rege din nou. Din nou un leu, dar de data aceasta un rege preot. Adică, un Mare Preot milostiv pentru poporul Său. Și aici, în Psalmul 110, găsim că după ce jertfa a fost adusă, după a doua etapă, găsim a treia și a patra etapă. Când va fi fost încoronat în ziua Cincizecimii și când va judeca și El poporul la judecată ca judecător. A patra etapă, o vom citi în curând. Și ne întoarcem la Faptele Apostolilor, capitolul 2 și citim versetul 34: "Căci David nu s-a înălțat la cer, ci el însuși a spus: Eu sunt, mi-a spus: Eu sunt, șezi la dreapta Mea, până ce voi pune pe vrăjmașii Tăi drept așternut al picioarelor Tale. De aceea să știe cu adevărat toată casa lui Israel că Dumnezeu a făcut pe acest Isus, pe care voi L-ați răstignit, Domn și Hristos". Și mai întâi să citim câteva versete din Fapte capitolul 2. Se spune aici, de la versetul 24 încoace. "Pe care Dumnezeu L-a înviat, după ce a dezlegat durerile morții, pentru că era cu neputință să fie ținut de ea. Căci David spune despre el: "Am văzut pe Domnul totdeauna înaintea mea, pentru că Îl țin la dreapta mea, nu mă voi clătina". De aceea inima mea s-a bucurat și limba mea s-a veselit, și chiar carnea mea se va odihni în speranță. Că nu vei lăsa sufletul meu în iad, nici nu vei lăsa pe sfântul Tău să vadă corupția. M-ai făcut să cunosc căile vieții, mă vei face să mă bucur în prezența ta. Oameni buni, fraților, despre patriarhul David se poate spune cu ușurință că a murit și a fost îngropat, iar mormântul lui este printre noi până în ziua de azi. Deci, fiind prooroc și știind că prin jurământ Dumnezeu îi jurase că din rodul coapsei sale ca și trup, îi va ridica pe Hristosul care va șede pe tronul său". Să observăm: Domnul L-a înviat pe Hristos, pe omul Isus, și Domnul a pregătit sângele Lui, S-a sfințit pe Sine. El Însuși a spus-o cu propriile Sale cuvinte: "Mă sfințesc pentru voi", pentru ca El să vă ajute. El s-a sfințit, toată viața sa a avut grijă de caracterul său, și-a înnobilit caracterul până la perfecțiune. A fost, a crescut în har și în frumusețe înaintea lui Dumnezeu, spune Biblia. Și a pregătit sângele Său nevinovat și a fost sacrificat pentru a ocupa tronul lui David, pentru a fi făcut din nou rege. El a încetat să mai fie rege pentru a prelua din nou această poziție prin merite, merite câștigate cu un preț foarte mare, cu multă suferință și cu propriul său sacrificiu. În acest fel, El a fost făcut din nou rege. În ce fel vor fi făcuți împărați cei 144.000? Va deveni cineva unul dintre cei 144.000 fără să umble după Isus, fără să-L urmeze pe Miel oriunde merge, fără să repete calea suferinței și a sacrificiului pentru alții pe care El a manifestat-o? Cu siguranță aceasta este singura cale, căci Domnul este calea spre adevăr și viață. Aceasta este singura cale prin care cei 144.000 vor fi făcuți regi și preoți, și nu orice fel de preoți. Ei vor fi făcuți "preoți după ordinul lui Melchisedec", pentru că Isus a arătat calea, pentru că Isus a mers înaintea lor pentru a le arăta calea, pentru ca ei înșiși să-L imite și să devină și ei înalți preoți milostivi. Ei vor fi preoți, dar și regi. În Apocalipsa se spune că există preoți și regi. Asta înseamnă mari preoți. Ei au un mare preot peste ei, care este Domnul Isus Hristos, care este Dumnezeu și om, și rege peste ei, dar și ei sunt mari preoți. Ei vor fi făcuți mari preoți după ordinul lui Melchisedec. Adică, nu ținând cont de sânge, nu ținând cont

de națiunea din care provine cineva, ci ținând cont de caracterul, de caracterul obținut, atins de fiecare. Iată ce va lua în considerare Tatăl pentru a-i sigila pe acești 144.000. Îi va compara cu modelul, cu Domnul Isus Hristos, cu viața Lui, și va vedea care dintre cei de pe acest pământ au demonstrat că îl cunosc pe Dumnezeu. Citim aici, în Ioan, că ucenicii nu-L cunoșteau încă pe Dumnezeu și că promisiunea Tatălui față de ei era în viitor, dar de la răstignirea Sa au început să cunoască puțin despre dragostea Sa și despre jertfa pe care a făcut-o pentru ei. La Cincizecime, ei au primit o mică parte din Duhul Sfânt, iar în ploaia târzie, Domnul va revărsa plinătatea Duhului Sfânt ca o pecete asupra celor care au obținut aceeași victorie, victoria Mielului lui Dumnezeu. Dacă vor dobândi această victorie și îl vor zdrobi pe Satana sub picioarele lor, biruind orice ispită, orice defect de caracter, umilindu-se până la capăt, suferind totul, vor fi făcuți regi și preoți pentru Tatăl, adică "lei sau pui de lei", căci ei apar leu și apar pui de lei. Este ca și cum ar fi fost niște preoți mai mici, frați ai Domnului Isus Hristos. Ne vom întoarce la Apocalipsa, ne vom întoarce și vom fi și mai surprinși să citim în Apocalipsa că "a treia făptură vie avea chip de om". Iar în Ezechiel, unde găsim chipul omului? În a doua față. A doua față era fața omului. Și aici găsim ca și cum ar fi în contradicție că "al treilea avea chip de om". Cum putem rezolva această confuzie? Ei bine, această confuzie nu este deloc o confuzie. Pentru cei care au înțelegere spirituală înțeleg că, din moment ce Domnul a devenit om, Domnul va avea pentru veșnicie natura omului. El va fi om și Dumnezeu. El va fi Dumnezeu pentru că Domnul a primit jertfa Lui și L-a încoronat din nou ca Dumnezeu, ca Rege. Și va fi om, pentru că și-a asumat natura de om pentru totdeauna. Și conform altora trimiși de Domnul, conform altor oameni care au fost trimiși de Domnul, acesta este sacrificiul etern. Jertfa veșnică a lui Dumnezeu nu constă în faptul că Hristos a murit, adică nu în pierderea vieții, ci în faptul că El a devenit om pentru totdeauna. S-a smerit în așa fel, Dumnezeu infinit, făcându-se ca o furnică, cum am putea spune. S-a coborât, s-a umilit până la extrem, a devenit om. Și El va avea pentru totdeauna natura dublă, pentru cei care pot înțelege asta. De aceea, El apare din nou și sunt urmate aceste două etape. Acestea sunt urmate de a doua și a treia, care includ și partea umană. Pentru că și Domnul va fi un om pentru totdeauna. El va face parte din familia umană pentru că i-a răscumpărat pe oameni. Și El va fi, de asemenea, pe deplin Dumnezeu, în toată plinătatea acestui cuvânt. El nu va pierde nimic din ceea ce a avut înainte de a veni ca om. El va primi înapoi toată puterea și tronul pe care l-a avut înainte. Să trecem acum la ultima etapă. Să trecem la a patra etapă. Și găsim că în Ezechiel 10, a patra etapă este "vultur". Iar în Apocalipsa sau capitolul 4 din Apocalipsa este tot "vultur". Este surprinzător faptul că ultimul simbol este același. De ce este același? Am explicat, este același lucru pentru ca noi, cei care studiem Biblia, să putem înțelege că aceste două cărți, aceste două capitole și aceste două părți ale Bibliei vorbesc despre același lucru. Același lucru, aceeași lucrare a Domnului. Apocalipsa, deși este ultima carte a Bibliei, vorbește exact în acest punct despre ceea ce vorbește

Ezechiel capitolul 10. Și această a patra etapă este aceea că Domnul, după ce a decretat decretul Său, pe care nu l-a pronunțat încă, din îndurare. După ce a decretat acel decret despre care vorbește sora White. Decretul din Apocalipsa 22:11. "Cine este neprihănit, să fie încă neprihănit. Cel ce se sfințește pe sine, să se sfințească încă." După decretarea acestui decret, aceasta este încheierea harului. După aceea, nu va mai exista nicio posibilitate ca cineva să fie salvat. Aceasta este închiderea harului, este închiderea oportunității de a fi salvat. Iar după acest decret, Domnul își va începe lucrarea de pedepsire. În primul rând, în cele șapte plăgi, ultimele șapte plăgi, Domnul va trebui să vină în ajutorul poporului Său. El va veni să îi salveze. El va îmbrăca, El își va schimba hainele. Conform Apocalipsei, El are haina de rege și va veni îmbrăcat ca un rege. Înțelegem astfel că Tatăl l-a dat din nou toată puterea. El a lăsat în mâinile Tatălui tot ceea ce a avut înainte. Toată veșnicia Sa, tot caracterul Său și toată puterea Sa ca Dumnezeu. Toată puterea pe care a pus-o, a lăsat-o în mâinile Tatălui. Iar Tatăl i-a dat totul înapoi. Și apoi va îmbrăca, conform Apocalipsei, acea haină împărătească, "un rege al regilor și Domn al domnilor". Regele căror regi? Dintre cei 144.000 de preoți împărați. Din cei 144.000 suntem preoți, să spunem. "Regele regilor, Domnul domnilor". Dintre cei 144.000 de domni. Aceștia, această armată specială care este mireasa Mielului. Aceștia, în acest moment, au biruit totul și Domnul va veni după ei. Domnul, în acest moment, când va veni, timp de șapte zile, în ceruri, pentru a-i întâmpina. În acest moment, îngerii lui Dumnezeu ies din Locul Preasfânt, spune Biblia. Din Locul Preasfânt, înainte, chiar înainte ca Domnul Isus să iasă, să-și schimbe hainele și să iasă din Locul Preasfânt și să termine lucrarea din Locul Preasfânt, El dă cele șapte potire, ultimele șapte potire, în mâinile celor șapte îngeri și îi trimite pe pământ. Și pentru ca "înaintea Lui", așa cum spune Scriptura, "înaintea Lui să vină focul", focul să mistuie totul. Distrugerea și pedeapsa aveau să vină. Apoi, cei 144.000 vor fi ținuți de îngeri în acest timp teribil, când aproape toată omenirea va muri. Dar unii vor fi lăsați să moară cu slava Domnului Isus Hristos. Iar printre aceștia se află cei mai mari răi care au fost vreodată pe acest pământ. Cei mai mari dușmani ai Domnului. Se vor ridica chiar dintre cei care l-au răstignit, dintre cei mai răi criminali care i-au ucis profeții. Iar acei mari preoți din vechime, răi și toți, se vor ridica cu ceva timp înainte pentru a fi mistuiți de slava Lui, pentru a vedea ce au făcut și pentru a primi durerea maximă pe care o pot primi. Așadar, această lucrare a "vulturului", este o lucrare de pedeapsă. Așa cum vulturul de sus vede prada și se năpustește cu o viteză inimaginabilă asupra pământului. Este un simbolism exact. Vulturul zboară în aer și în Biblie se spune: "Te-am purtat pe aripi de vultur". Dumnezeu, o parte din caracterul lui Dumnezeu este cel al unui vultur. Domnul este judecătorul acestui pământ. Domnul are în El însuși capacitatea de a pedepsi. Face parte din caracterul lui Dumnezeu. Nu este vorba că Dumnezeu nu pedepsește pe nimeni. Dumnezeu nu ucide pe nimeni. Acesta nu este un lucru rău. Nu este rău. Pentru Dumnezeu, a ucide sau a pedepsi pe cineva după ce acesta a respins toate oportunitățile pe care

Dumnezeu i le-a oferit, după ce a epuizat îndelunga răbdare a lui Dumnezeu, a ucide nu este o crimă, nu înseamnă a ucide, nu înseamnă a face rău, înseamnă a face bine. Este pentru a curăța tabăra care este țara de rău. Este pentru a curăța tabăra care este țara de rău. Este pentru a împlini legea pe care El a dat-o din vechime. El a dat această lege. "Dacă răul apare în tabăra voastră, îndepărtați-l repede". Rezolvați rapid această problemă. Aruncă-l repede. Postul pentru Dumnezeu a fost o săptămână milenară. Au trecut rapid șase zile. Peste șase mii de ani, Domnul va elimina răul din univers. Nu știm cât timp a existat înainte de acest rău chiar în ceruri. Când Lucifer a devenit Satana, probabil încă o săptămână. Nu știm, dar știm că Domnul lucrează timp de o săptămână, apoi vine odihna milenară. Așadar, lucrarea "Vulturului" este lucrarea dreaptă de "a răsplăti pe fiecare om rău după faptele sale". Și, de asemenea, să dea răsplata celor dreți, pentru că răsplata este în mâinile Domnului Isus când va veni. Domnul va da viața veșnică și va pune fiecare sfânt în locul pe care l-a obținut prin viața sa, prin faptele sale bune. Fiecare va avea o poziție în ceruri. Dar principala activitate a vulturului este de a ucide prada. Adică să-i ucidă pe cei care au rămas în carne și oase. De aceea se spune că "sângele va curge", în capitolul 14. Să mergem la capitolul 14 pentru a citi pe scurt ce se va întâmpla la sfârșit. "Și un alt înger a ieșit din templu și a strigat cu glas tare către Cel ce ședea pe nor: "Înfige seceră ta și orbește-te, căci a venit ceasul să seceri, căci secerișul pământului este copt. Cel ce ședea pe nor a aruncat seceră pe pământ și pământul a fost orbit". Să observăm lucrarea Vulturului. "Și a ieșit un alt înger din templul care este în cer". Unde este templul? Templul este în ceruri. "Și un alt înger a ieșit din templul care este în cer, având și o seceră ascuțită. Sunt două seceri ascuțite și am explicat în alte subiecte că primele două versete pe care le-am citit se referă la bine, la secerișul sufletelor. Dar să citim acum adevărata lucrare a vulturului, a vulturului atotputernic care este Dumnezeu. "Și un alt înger a ieșit din altar, care avea putere asupra focului." Înțelegem de ce cărbunii care sunt scoși de sub tronul lui Dumnezeu trebuie să plouă din nou pe acest pământ, trebuie să cadă. Și după cei o mie de ani, știm că va cădea foc din cer. De unde va cădea acel foc? Unde, în tot universul lui Dumnezeu, se găsesc cărbuni aprinși, adunați, puși într-un depozit? Unde? Nu există. În universul de pace al lui Dumnezeu, nu există cărbuni. Singurul loc în care există cărbuni din cauza răului care a fost făcut pe pământ este sub tronul lui Dumnezeu. Și de sub acest tron strigă sufletele lui Dumnezeu. În mod simbolic, Biblia spune că "sufletele martirilor strigă și cer judecata pentru sângele lor". Iar la aceste rugăciuni Domnul le va răspunde, pentru că El le spune: "Mai așteptați puțin și vi se va face dreptate". Această petiție nu este o petiție rea. Nu poți spune că acești sfinți care îi cer Domnului să-i ucidă pe alții sunt răi. Nu, nu este rău. Asta pentru că ei înțeleg caracterul Tatălui. Și toți cei care nu cer, nu se roagă în rugăciunile lor și pentru dreptate, și pentru milă și pentru dreptate împotriva celor răi de pe pământ, nu înțeleg caracterul Tatălui. De aceea, în Psalmul 149 se spune că "această onoare va fi dată sfinților", celor 144.000. Onoarea

de a-i pedepsi pe cei răi de pe pământ. Ei își vor înălța rugăciunile, așa cum am vorbit. Și printre aceste multe rugăciuni pe care Domnul le-a folosit, o parte dintre ele pentru a turna Duhul Sfânt, o altă parte dintre ele va fi folosită de Domnul pentru a-i pedepsi pe cei răi. Cei 144.000 îi vor cere Tatălui dreptate. Martirii, sângele martirilor "strigă" și el. Dar acest strigăt este mai degrabă prin sfinții Săi vii. Orice sfânt trebuie să ceară dreptate universală pentru vărsarea sângelui fraților săi în trecut. Pentru toate măcelurile și toate nedreptățile care au fost făcute fraților săi în acești șase mii de ani, el trebuie să ceară dreptate universală. Cei 144.000 vor cere această dreptate. Și de aceea se spune aici: "Și îngerul și-a înfipt secera în pământ". Să mergem din nou la versetul 18. "Și un alt înger a ieșit din altar, care avea putere asupra focului." Și înțelegem că este focul de sub tronul lui Dumnezeu. Și mai există un alt verset în Biblie, o altă parte, unde se spune că îngerii cei răi sunt păstrați pentru focul pe care Dumnezeu l-a pregătit pentru ei. Există un foc pregătit pentru îngeri și există un alt foc care s-a acumulat din cauza răutății oamenilor. Fiecare foc va cădea pe capul celui care l-a produs, al celor care și-au trimis faptele rele în cer. Nu doar faptele bune merg în cer, în banca raiului. El "adună comori în ceruri", nu doar faptele bune. Există o bancă a faptelor rele în ceruri și acea bancă se află sub tronul lui Dumnezeu. "Și un alt înger a ieșit din altar, care avea putere asupra focului, și a strigat cu glas tare către cel care avea secera ascuțită, zicând: "Înfige secera ta ascuțită și culege ciorchinii viței de vie de pe pământ, căci strugurii ei sunt coapte". "Pune-ți secera". Aceasta este opera "vulturului". Și să vedem cum este descrisă această judecată, această aplicare a judecății lui Dumnezeu. "Și îngerul și-a înfipt secera în pământ", teribil "și a cules vița de vie de pe pământ și a aruncat-o în teascul cel mare al mâniei lui Dumnezeu". Mânia lui Dumnezeu este reprezentată de ultimele șapte plăgi. "Și teascul de vin a fost călcat în afara cetății și sângele a ieșit din el până la frâiele cailor pe o distanță de o mie șase sute de stadii." Observați că această judecată are loc în afara orașului. Aceasta înseamnă în afara Sionului, în afara poporului lui Dumnezeu din acest lanț de munți, împrăștiat în grupuri sau în mici companii în această țară. Din locul în care se află, această distrugere se va întâmpla și toți ceilalți vor muri. Toți ceilalți locuitori ai țării vor muri. Sângele cheamă sânge. Sângele martirilor va fi răzbunat. Și nu se termină aici, pentru că în Apocalipsa, capitolul 19, versetul 21, se spune: "Și ceilalți au fost uciși de sabia care ieșea din gura celui ce ședea pe cal, și toate păsările s-au săturat de carnea lor". Și apoi se vorbește în următorul capitol 20, să citim partea de judecată care vorbește aici. În versetul 6 se spune: "Binecuvântat și sfânt este cel ce are parte de prima înviere. Moartea a doua nu are nicio putere asupra acestora. Căci ei au fost preoți ai lui Dumnezeu și ai lui Hristos și au domnit cu El o mie de ani." Și să vedem ce se va întâmpla după această mie de ani. Spune: "Și va ieși..." Ei bine, Satana va fi eliberat din închisoarea lui după cei o mie de ani. "Și va ieși să înșele neamurile care sunt în cele patru colțuri ale pământului, Gog și Magog." Unde se află Gog și Magog? Pe cine reprezintă Gog și Magog? Gog și Magog reprezintă, de asemenea, un popor

mondial. Tot ceea ce era cândva local și literal este acum simbolic și mondial. Gog și Magog îi reprezintă pe toți cei răi de pe acest pământ. Spune: "Gog și Magog, ca să-i adune la război, al căror număr este ca nisipul mării. Și s-au suit pe lățimea pământului și au înconjurat tabăra sfinților și cetatea iubită. Și s-a pogorât foc din cer de la Dumnezeu și i-a mistuit." Ce a coborât de la Dumnezeu? Se pare că, după cei o mie de ani, un foc va coborî de sus. "Un foc." Acel foc îi va mistui pe cei răi, nu numai pe oameni, ci și pe îngerii. De asemenea, Satana, îngerii săi și oamenii răi împreună. "Și s-a pogorât foc din cer de la Dumnezeu și i-a mistuit. Și diavolul care îi înșela a fost aruncat în iazul de foc și de pucioasă, unde sunt fiara și profetul fals, și vor fi chinuți zi și noapte, în vecii vecilor." "În veci de veci" nu înseamnă că vor arde veșnic, ci că în veci de veci acest lucru va fi amintit. Adică, acest lucru nu va fi uitat, așa cum nici jertfa Domnului, judecata, răstignirea și sfârșitul planului de mântuire nu vor fi uitate pentru totdeauna în memoria celor drepti. "Atunci diavolul care îi înșela a fost aruncat în iazul de foc și de pucioasă". Înțelegem că acele cărbuni de sub tronul lui Dumnezeu care se adună și se adună și se adună, acele cărbuni din cauza răutății îngerilor și a răutății oamenilor, sunt cărbuni de pucioasă. Este pucioasă. De aceea a căzut sulf peste Sodoma și Comore. Nu au căzut cărbuni de lemn, ci cărbuni de pucioasă. Adică, "arderea sulfului". Aceasta va cădea în cele din urmă asupra întregului pământ. Apoi, repetă judecata atunci când toți înviază. Iar versetul 14 este urmarea acestui lucru și spune: "Și moartea și iadul au fost aruncate în iazul de foc. Aceasta este moartea a doua și oricine nu a fost găsit scris în cartea vieții a fost aruncat în iazul de foc." Acesta este sfârșitul tuturor. Aceasta este lucrarea, a patra lucrare, lucrarea vulturului. Nu suntem încă în această lucrare cu istoria de astăzi. Ne aflăm în a treia etapă a lucrării de mântuire. Este scena leului din tribul lui Iuda care este pe cale să desfacă pecețile, cele șapte peceți, conform capitolului din Apocalipsa. Apocalipsa capitolul 5. "Leul din tribul lui Iuda." Iar conform Apocalipsei, această etapă este simbolizată de om. Prin om, omul Iisus Hristos, făcut mare preot, slujește înaintea Tatălui încă din ceruri. Și El acționează atât ca rege, cât și ca om. El este atât Dumnezeu, cât și om. El este și Mare Preot înaintea Domnului, înaintea Tatălui, pentru mântuirea noastră. El adună cărbuni în fața tronului, atât pentru îngerii răi, cât și pentru oamenii răi. Și în același timp adună cărbuni, un alt fel de cărbuni care în Apocalipsă se numesc tămâie. Și în lucrarea sanctuarului pământesc și ceresc există această tămâie. Deci există două tipuri de foc, unul bun și unul rău. Una pentru cele bune și una pentru cele rele. Una care vine din bine și una care vine din rău. De la cele rele vine cenușa arzătoare de sulf care se acumulează. Focul binelui pe care ei îl trimit spre cer este tămâia aprinsă, pe care Domnul Iisus o acumulează în cădelnița Sa. Astfel, aceste două incendii vor trebui în viitor să-și facă treaba. Și să ne ajute Domnul, iubiți frați, ca asupra noastră să cadă nu focul de pucioasă, ci focul de tămâie. Bindecuvântata ploaie târzie pe care o așteptăm atât de mult. Din aceste două capitole din Ezechiel 10 și 11, am comentat această parte care are legătură cu Apocalipsa și cu profeția. Iar la sfârșitul acestui capitol

10 din Ezechiel este descris modul în care slava lui Dumnezeu este retrasă din Ierusalim. Această retragere a avut loc cu sute de ani înainte de venirea Domnului pe pământ în Ezechiel capitolul 10. Și a fost retrasă din cauza răutății. Și nu au mai avut "shekinah", în acel templu pe care l-au construit. După ce l-au reconstruit, Ezra și Neemia, și au readus gloria Domnului în acest templu. Apoi, generațiile următoare au făcut rău. Împărații au fost răi, preoții răi. Iar gloria Domnului este în cele din urmă, din păcate, îndepărtată din acel templu din Ierusalim. Acest lucru are un simbolism și pentru această lume, pentru că Ierusalimul este acum mondial. Iar slava Domnului, care în acest caz este Duhul Său, se retrage de pe pământ. Știm acest lucru. Protecția îngerească dată de lucrarea Duhului Sfânt este retrasă. Și va fi complet retrasă din această lume. Iar în momentul în care Apocalipsa 22:11 va fi decretată, aceste versete din Ezechiel capitolul 10 se vor împlini din nou. Este o a doua împlinire a retragerii slavei Domnului, așa cum citim aici în versetele 18 și 19. "Și slava lui EU SUNT a ieșit de deasupra pragului casei și a stat pe heruvimi, iar heruvimii și-au ridicat aripile și s-au ridicat de pe pământ înaintea ochilor mei". Casa din acea vreme, în prima împlinire, era templul din Ierusalim. A doua casă este pământul. Pământul. Duhul Sfânt se va retrage din lume și va rămâne doar cu cei 144.000 în acel moment. Acest lucru se va întâmpla din păcate și știm că retragerea Duhului Sfânt nu anunță nimic bun, ci anunță ceva drept. Ea anunță judecata "vulturului". Acest eveniment este încă în viitor, mai este încă puțin timp, încă câțiva ani, până când Domnul va decreta Apocalipsa 22:11. Și fie ca noi să fim bijuteriile Lui prețioase în ochii Lui, așa cum se spune în Ioel. Fie ca în viața noastră să avem pietre zidite și nu fân, nu paie. Fie ca noi să fi ajuns la dragostea, la altruismul, la caracterul de sacrificiu de sine al lui Dumnezeu. Fie ca noi să fim recunoscuți de Domnul ca sfinți ai Săi, ca popor al Său, ca răscumpărați ai Săi, ca împărați și preoți ai Săi. Fie ca noi să fim primiți de Domnul, cel puțin într-unul din acele grupuri de răscumpărați, sau printre martiri, sau printre cei care nu vor vedea moartea, cei 144.000. Fie ca noi să ne putem încheia viața așa cum Pavel și-a încheiat-o pe a sa, având speranța și siguranța că ceea ce îl aștepta era, spunea el, "cununa vieții pe care Domnul i-o va da în ziua revenirii Sale". Fie ca aceste cuvinte să răsună atât de solemn, atât de puternic în conștiința noastră, aceste cuvinte pe care le-am consemnat astăzi, și să rămână ca un avertisment și ca un ajutor care să ne motiveze să dorim să facem parte din armata Domnului și să ne putem bucura pentru o veșnicie de împărăția binecuvântată a Domnului și de viața veșnică. Și să nu primim asupra noastră pucioasă, așa cum au primit Sodoma și Gomora într-o zi în care nu se așteptau la ea, și așa va veni și asupra acestei lumi. De-ar fi asupra noastră fiecare care audă aceste cuvinte și se pocăiește din toată inima și din tot cugetul său și își schimbă faptele și își schimbă motivele și își schimbă complet caracterul. Să primim cu toții ploaia de foc din cer, ploaia de tămâie a Domnului, ploaia de Duh Sfânt și să fim pecetluiți "pentru viață și nu pentru moarte". Pacea să fie cu poporul Său pe acest pământ. Amin.

Instituto Madison

escuelamadison@protonmail.com

Telegrama RO: https://t.me/institutul_madison_spania

Telegrama ES: https://t.me/atalayas_adventistas

elultimoclamor.org

¡Gracias a Jesucristo por la bendición de comprender Su Palabra!